

DIRECTORI

Edita: **Bondia Lleida SL**
 President: **Jaume Ramon i Solé**

Director: **Josep Maria Sanuy**
 Redacció: Albert Guerrero
 Director comercial: Carles Jiménez.
 Administració: Arancha Pajuelo
 Maquetació: J. Torrelles i Juanma Paquico
 Coordinadora Bondia.cat: Lourdes Cardona

Carrer Vila Antònia, 6. 25007-Lleida.
 Telèfon: 973 260 065.
 Correu electrònic: info@bondia.cat.

Web: <http://www.bondia.cat/>

Editorial Lleida, autoritat mundial en agrotecnologia

Fa ben pocs dies escrivíem aquí mateix sobre l'excel·lència de la investigació que es fa a l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB) de Lleida. Ara ho hem de fer respecte dels avenços científics que en agroalimentació estan obtenint els equips científics que treballen a l'Escola d'Agrònoms, un centre capdavanter al món en moltes de les disciplines que conreen. Ahir el grup de recerca en AgròTICa i Agricultura de Precissió va viatjar als Emirats Àrabs Units per presentar les darreres innovacions en aquest camp. L'equip de científics lleidatans és reconegut arreu i una autoritat mundial en agrotecnologia, l'aplicació de les noves tecnologies a l'agricultura, un àmbit on Lleida porta avantatge, tot i que encara quedin coses per fer.

Responsabilitza de les opinions expressades pels col·laboradors de la nostra secció de tribuna L'opinió del Bondia es reflecteix a través de la seva editorial. El Grup Bondia es reserva el dret de publicar els articles a l'edició del diari digital Bondia (www.bondia.cat).

Habitatge: vetllar, cooperar i negociar

Montse Mínguez
García

Tinent d'alcalde
Ajuntament de Lleida

La crisi econòmica continua impactant de manera dramàtica en la vida de moltes famílies que, a causa de dificultats econòmiques no poden cobrir les seves necessitats més bàsiques i en aquesta línia, se'ls fa impossible afrontar el pagament de les quotes hipotecàries o del lloguer de la seva llar.

Els representants polítics i els ajuntaments, com a administració de contacte directe amb la ciutadania, afrontem aquesta problemàtica de manera decidida tot i que no és, pròpiament, allò que coneixem com "de competència municipal". Tenim molt clar que el dret a tenir una llar requereix de valentia política i d'actuacions fermes que intentem activar conjuntament amb altres organitzacions. Tant la Paeria com les entitats de Lleida entenem que el problema de l'habitatge no és una situació lligada a unes famílies determinades, sinó que és un problema que posa a prova el gruix de la ciutadania en termes de solidaritat i de justícia.

En aquest línia, l'any 2013 l'Ajuntament de Lleida va obrir l'oficina municipal per a persones amb problemes de pagament de la hipoteca o de lloguer. Fins avui, hem atès prop de 400 famílies i hem vetllat per orientar-les, assessorar-les legalment i acompanyar-les a títol personal davant d'un procés de diferent intensitat segons els casos, però que té una finalitat clara: evitar la pèrdua de la seva llar o trobar una alternativa viable.

El primer any de funcionament de l'oficina ha permès resoldre 70 casos, a 40 dels quals s'ha adjudicat un pis a través de la Mesa d'Emergències, formada per la Paeria i la Generalitat. En altres casos, s'ha aconseguit la dació en pagament o un lloguer social tot rebaixant el preu amb el propietari. A nivell fiscal, també al 2013, es va impulsar diferents mesures dirigides a la rebaixa impositiva per a famílies que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica. Això és, subvencions per poder fer front al pagament de la plusvàlua.

Compartim amb la Plataforma Afectats per la Hipoteca que resulta urgent mobilitzar l'habitatge buit en mans d'entitats financeres

Tot i el camí recorregut, tenim clar que hi ha altres vectors a tenir molt en compte. Em refereixo, per exemple, a la manca de parc d'habitatges destinats al lloguer. Les entitats financeres, les seves immobiliàries i gran part dels actors responsables de la bombolla immobiliària, concentren una quantitat ingent de pisos buits obtinguts, massa sovint, a conseqüència d'execucions hipotecàries que incompleixen, al nostre entendre, la funció social que segons l'article 33 de la Constitució Espanyola ha de complir el dret de la propietat.

Compartim amb la Plataforma Afectats per la Hipoteca que resulta urgent mobilitzar l'habitatge buit en mans d'enti-

tats financeres i és per això que el passat dia 6 de febrer, en la Mesa Municipal pel Foment i la Garantia de l'Habitatge, l'equip de govern va anunciar que en el proper Ple es proposarà l'aprovació d'una taxa pels habitatges desocupats permanentment i sense causa justificada, que estan en mans dels bancs.

D'aquesta manera, l'Ajuntament de Lleida, si té constància que un habitatge o edifici d'habitatges propietat d'una entitat financera s'utilitza de manera anòmala, obrirà l'expedient administratiu pertinent per determinar, conèixer i comprovar els fets sobre els quals caldria dictar resolució. No perdem de vista que l'article 3 de la Llei de l'Habitatge defineix habitatge buit com "el que roman desocupat permanentment, sense causa justificada, per un termini de més de 2 anys" i concreta que s'entén com a causa justificada: el trasllat per raons laborals, canvi de domicili per situació de dependència, abandonament de l'habitatge en una zona rural en procés de pèrdua de població o que la propietat sigui objecte d'un litigi judicial pendent de resolució.

Vull remarcar que la voluntat de l'Ajuntament de Lleida és, exclusivament, la de mobilitzar el parc d'habitatges buits que pugui estar en mans de les entitats financeres per tal de poder captar-los, inscriure'ls a la Borsa de Lloguer Social de l'Ajuntament i poder contribuir a la cobertura necessitat bàsica imprescindible perviure amb dignitat i seguretat: una llar.

La línia és clara i innegociable: cooperar, negociar i vetllar per poder contribuir a la dignitat de les persones en el dret a l'habitatge.

Lluitar, crear i construir poder popular

Esther Sancho

Militant de la CUP de Lleida

S'ha escrit i teoritzat molt sobre unitat popular i el dia a dia demostra que les persones seguim ancorades en una manera de fer individualista que hem après després d'anys d'educació en els valors neoliberals de la competitivitat, l'empleabilitat, l'excel·lència, l'especulació i la flexibilitat laboral. Tot plegat ens ha fet abandonar les prèvies formes cooperatives de sortir endavant que havien practicat les generacions predecessores. Per sort o per desgràcia, la crisi ho ha remogut tot. El ferm ja no és ferm. La primera generació de fills i filles que viu pitjor que els seus pares i mares ens hem fet grans i entomem l'enèsima reestructuració capitalista.

Primer, perquè assistim a un tímid despertar de les classes mitjanes adormides després de dècades d'aparent èxit del model socioeconòmic de l'endeutament familiar, empresarial i públic, amb què assolir nosaltres els drets socials bàsics i l'empresariat i la classe política, tirant de porta giratòria, la màxima rendibilitat en els negocis i unes ciutats d'urbanisme d'autor. Despertar que fa un pic a cada retallada, a cada rebaixa en la qualitat dels serveis públics sanitaris, educatius, de transport, d'energia, aigua o infraestructures, a cada fuetada d'escarment per voler exercir uns drets nacionals. d'on sorgeixen marees ciutadanes, grups de veïns i veïnes indignats, associacions d'usuaris, ampes revitalitzades, plataformes d'afectats, sectorials... que es sumen a les mateixes demandes que durant tots aquests anys les organitzacions polítiques, sindicals o socials havíem vingut fent.

Amassar l'experiència mili-

tant dels uns amb la clamor ciutadana dels altres està donant lloc a moltíssimes experiències col·lectives d'unitat popular arreu que ens proporcionen una oportunitat única. Segon, perquè davant del canvi de paradigma que ens allunya de l'anterior model, i abans no arriba la nova fase del capitalisme que s'està gestant, les persones estem teixint xarxes de suport mutu que fan de coixí. I perquè res fa més cohesió com a poble que veure insultar la memòria, la llengua, la dignitat.

En resum, sigui per una renovada presa de consciència social sigui per supervivència, la unitat popular se'ns presenta com l'únic actor capaç d'aturar l'ofensiva que vol destruir el que queda dels nostres drets socials i nacionals. La gent ha entès amb claredat meridiana quin paper ha jugat la política en tots aquests anys en que havia d'estar consolidant un intocable Estat del Benestar i desenvolupant millors formes de democràcia emancipatòria, i per comptes d'això, s'ha estat posant bé al servei bé a recer de la bombolla immobiliària i l'economia especulativa.

Ara només manca que aquest impuls ciutadà, aquests carrers vius, obliguin a gestar altres formes de govern. Ningú no té la clau. Només sabem que a 2014 no s'assalten palaus d'hivern, cal construir, crear mecanismes de poder popular. I no es pot fer des de l'aliança dels vells actors polítics, sindicals o veïnals sota la promesa de reproduir exactament les mateixes institucions, però ara adreçades al bé comú. Cal canviar-les de dalt a baix i ensenyar-les que el rumb es marca des de la societat civil. En aquest camí estem i en aquest camí ens trobarem totes les persones, organitzacions i entitats que, com avui a Lleida, iniciem l'impuls per una consulta per la municipalització dels serveis públics.